

Teksty
dla
przedszkola

Czesław Janczarski

„Co to jest Polska?”

- Co to jest Polska?-

Spytał Jaś w przedszkolu.

Polska- to wieś i las,

i zboże w polu,

i szosa, którą pędzi

do miasta autobus,

i samolot, co leci

wysoko, na tobą.

Polska- to miasto,

strumień i rzeka,

i komin fabryczny,

co dymi z daleka,

a nawet obłoki,

gdy nad nami mkną.

Polska to jest także twój rodzinny dom.

A przedszkole?

Tak- i przedszkole,

i róża w ogrodzie

i książka na stole.

Ludmila Marjańska

„Ziemia rodzinna”

Ziemi, na której rosne
Ojczyzno! Kocham cię całą:
każdą twoją jodłę i sosnę,
zielony dąb, brzozę białą.
Wszystkie twe drzewa.
I ptaki przelatujące pod niebem.
Nawet chwasty, chabry i maki.
I zboże, które jest chlebem.
Kocham rzek twoich wody
i mazowieckie piachy.
Owocujące ogrody
i złote, wiślane łąchy.
Góry, gdy jesień je złoci
i kiedy śpią zimą- w śniegu.
I łąki pełne stokroci
i domy Zagłębia Śląskiego.

Władysław Bełza

„Czym będę?”

Nieraz, gdy sobie,
W kątku usiądę,
To myślę o tym,
Czym też ja będę?

Trudno się zawsze,
Trzymać mamusi,
Bo każdy człowiek,
Kimś być musi.

Więc może będę,
Dzielnym ułanem,
Lub w cichej wiosce,
Skromnym plebanem.

Może też inną
Pójdę kolejką:
Będę malarzem,
Jak nasz Matejko.

A może sobie
I to zdobędę,
Że ziemię ojców
Uprawiać będę.

Lecz jakimkolwiek,
Iść będę szlakiem:
Zawsze zostanę,
Dobrym Polakiem!

Joanna Białobrzaska

„Moja mała Ojczyzna”

Jest na mapie mała kropka,
ja tu mieszkam, tu mnie spotkasz.
Jakie ciekawie i wesoło
w moim świecie naokoło.

Na podwórku trzy kałuże,
położyły się przy murze,
trzepak bardzo dziś kaprysi-
duży dywan na nim wisi.

Kurka Koko i pies Burek,
kłócą się o jakiś sznurek,
myszka kotu gra na nosie,
w polu stoi strachów osiem.

Słońce z cieniem gra tu w berka,
pan kominiarz z dachu zerka,
teraz chyba każdy przyzna,
że jest piękna ma Ojczyzna!

Władysław Bełza

„Ziemia rodzinna”

Całym mym sercem, duszą niewinną,
kocham te świętą ziemię rodzinną,
na której moja kołyska stała,
i której dawna karmi się chwała.

Kocham te barwne kwiaty na łące,
kocham te łany kłosem szumiące,
które mię żywią, które mię stroją,
i które zdobią Ojczyznę moją.

Kocham te góry, lasy i gaje,
potężne rzeki, ciche ruczaje;
bo w tych potokach, w wodzie u zdroja,
ty się przeglądasz Ojczyzno moja,
krwią użyźniona, we łzach skąpana,
tak dla nas droga i tak kochana!

Czesław Janczarski

„Piękna jest nasza ziemia”

Piękna jest nasza ziemia
przejrzysty nad nią błękit.
Piękna jest nasza mowa
i pieśni i piosenki.

Piękna jest nasza Wisła
Od gór dalekich do morza.
Piękne są nasze dęby,
Topole, sosny i brzozy.

I piękna jest Warszawa
w blasku neonów i okien,
i szybki lot odrzutowca,
Co ginie pod obłokiem.

Piękna jest nasza szkoła
i piękna zieleń boiska.
Strumień jest piękny i łąka,
zboża fala złocista.

Piękny jest Biały Orzeł.
piękna jest biel i czerwień.
Piękna nasza Ojczyzna
kochać będziemy cię wiernie.

Zygmunt Stawecki

„Nasze Polskie ABC”

Już w przedszkolu dzieci wiedzą,
Co to Wisła
Co to Bałtyk.
Że na Śląsku mamy węgiel,
A znów góry
To są Tatry.

Taki polski elementarz,
Raz zobaczysz
I pamiętasz.

Kiedy będę taki duży,
Jak na przykład
Są rodzice
Z książek, z kina i z podróży
Poznam kraju okolice.

Jak zakładka
Wisły wstążka,
No a Polska
Jest jak książka.

Nasze polskie ABC
Każde dziecko
o nim wie.
Wchodzi w głowę,
Wchodzi w serce,
jak literka po literce.
Coraz lepiej czytasz je,
Nasze polskie ABC.

Antoni Słonimski

„Polska”

I cóż powiedzą tomy słowników,
lekcje historii i geografii,
gdy tylko o niej mówić potrafi
krzak bzu kwitnący i śpiew słowików.

Choć jej granice znajdziesz na mapach,
ale o treści, co je wypełnia,
powie ci tylko księżyc pełnia
i mgła nad łąką, i liści zapach.

Pytasz się, synu, gdzie jest i jaka?
W niewymierzonej krainie leży.
Jest w każdym wiernym sercu Polaka,
co o nią walczył, cierpiał i wierzył.

W szumie gołębi na starym rynku,
w książce poety i na budowie,
w codziennej pracy, w życzliwym słowie,
znajdziesz ją w każdym dobrym uczynku.

Władysław Bełza

„Polska mowa”

Ukochaj dziatwo słowo rodzinne,
Skarb twój najdroższy, wspaniały!
Tym słowem usta twoje niewinne,
Pierwszy paciorek szeptały.

A co po Bogu najdroższe dziatki!
Dla duszy tkliwej i czystej:
Słodkie imiona ojca i matki,
Wzięłyście z mowy ojczystej.

Pierwsze wrażenia, pierwsze pojęcia,
Pieśń ptaszka, kwiatki w dąbrowie,
Co zajmowały umysł dziecięcia,
W tej tłumaczono wam mowie.

Nie tylko kraj ten, w którym żyjecie,
Ojczyzną waszą się zowie:
Bo jest i druga ojczyzna, dziecię,
Co w polskim mieści się słowie.

Z głębi serc polskich, nurty żywymi,
Rwie się jak rzeka wspaniała
To mowa ojców, co naszej ziemi,
Nazwisko "Polski" nadała.

A jakież czary mowa ta mieści:
Raz gromem huczy i błyska;
To znów się odezwie jękiem boleści,
Że aż łzy z oczu wyciska.

Bo w niej się chowa moc tajemnicza,
Ta czarodziejska moc wróżki:
Co raz ją zmienia w pieśń Mickiewicza,
To znów w hasło Kościuszki!

Więc czcuj to słowo, co się u świata,
Okryło zasług wawrzynem!
Bo kto nim gardzi albo pomiata,
Ten złym Ojczyzny jest synem!

Iwona Salach

„Warszawa”

Piękne miasto leży nad brzegiem Wisły
W jej wodzie wieczorem
Światelka rozbliły.

Na starówce wesoło
Gruchają gołębie
A w łazienkach
Po stawie pływają łabędzie.

Kiedyś ją budował
Wars do spółki z Sawą
Aż po latach wielu stała się Warszawą.

Piękna jest Warszawa,
Jej domy, ulice.
Wszyscy bardzo ją kochamy
Tę naszą stolicę.

Julian Tuwim

„Warszawa”

Jaka wielka jest Warszawa!
Ile domów, ile ludzi!
Ile dumy i radości
W sercach nam stolica budzi!

Ile ulic, szkół, ogrodów,
Placów, sklepów, ruchu, gwaru,
Kin, teatrów, samochodów
Spacerów i obszaru!

Aż niestara Wisłą cieszy,
Ze stolica tak urosła,
Bo pamięta ją malutką,
A dziś taka jest dorosła.